

det psykiatriske hospital i Vordingborg, da de patientrådgivere, der kan tale grønlandsk, bor i København og med det nuværende honorar vil sætte penge til ved beskikkelse.

Tilsynet afventer Justitsministeriets svar.

e. Fast vagt ved bæltefiksering

Af en artikel i Politiken i marts 1990 om det psykiatriske hospital Nordvang i Glostrup fremgik det bl.a., at patienter blev »ulovligt fastspændt«.

Tilsynet rettede på den baggrund henvendelse til Københavns Amt, som bl.a. oplyste, at det ikke fuldt ud havde været muligt inden for de eksisterende rammer at imødekomme kravene i den nye psykiatrilov om fast vagt ved bæltefiksering af patienter. Antallet af bæltefikseringer, hvor sygehuset af ressourcemæssige grunde ikke har kunnet stille fast vagt, udgjorde 145 i perioden oktober 1989–januar 1990.

Tilsynet fandt efter modtagelsen af Københavns Amts orientering, at problemerne vedrørende § 16 i psykiatriloven, hvorefter patienter, der er tvangsfikseret med bælte, skal have fast vagt, burde undersøges nærmere. Tilsynet rettede derfor den 29. maj 1990 enslydende henvendelser til landets amtskommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Rigshospitalet og anmodede om, at en række spørgsmål vedrørende vagt ved bæltefikseringer blev besvaret.

De indkomne svar er sammenskrevet i et foreløbigt notat af 23. august 1990. Notatet blev forelagt på tilsynets møde den 28. august. Tilsynet ønskede ikke at tage stilling til notatet under henvisning til, at Folketingets ombudsmand havde modtaget en henvendelse fra Sindslidendes Vel vedrørende forholdene på Amtssygehuset Nordvang.

Når ombudsmandens afgørelse vedrørende det videre forløb foreligger, vil sagen blive forelagt tilsynet på ny.

f. Politiets medvirken ved tvangsindlæggelser

I forbindelse med en sag om behandlingen af en tvangsindlagt mindreårig blev tilsynet opmærksom på, at de medvirkende betjente ved tvangsindlæggelsen var i uniform og ankom til

stedet i patruljebil påmalet »Politi«. Det var tilsynets opfattelse, at disse forhold kunne have været medvirkende til, at den mindreårige patient fysisk modsatte sig indlæggelsen, som derved blev forholdsvis dramatisk.

Tilsynet fandt anledning til at henstille, at politiet ved fremtidige tvangsindlæggelser er opmærksom på indholdet af § 12 i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 613 af 20. september 1989 om fremgangsmåde ved gennemførelse af tvangsindlæggelse. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. oktober 1989 og dermed efter den omhandlede tvangsindlæggelse.

Den omtalte bestemmelse har følgende ordlyd:

»Tvangsindlæggelsen skal gennemføres så skånsomt og diskret som muligt, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelser eller ulempe, jf. lovens § 4, stk. 3. De medvirkende polititjenestemænd skal så vidt muligt være civilklædt. Befordres patienten i et af politiets køretøjer, skal dette så vidt muligt ske i et civilt tjenestekøretøj.«

g. Tvangsprotokoller

Tilsynet anmodede i januar 1989 Sundhedsministeriet om, at der ved henvendelse til sygehusmyndighederne blev fremskaffet oplysninger om afdelingernes tilførsler til tvangsprotokollerne i årene 1987 og 1988 med hensyn til brug af tvangsmidler og beskyttelsesforanstaltninger, jf. Sundhedsstyrelsens cirkulære af 28. juni 1985.

I december 1989 fremsendte ministeriet Sundhedsstyrelsens oversigt over antal anvendte tvangsmidler og beskyttelsesforanstaltninger på psykiatriske afdelinger i 1987 og 1988 samt det fra de enkelte embedslægeinstitutioner fremsendte materiale.

Tilsynet tog oplysningerne til efterretning. Tilsynet fandt, at materialet ikke længere havde umiddelbar aktualitet, navnlig når psykiatrilovens ikrafttræden i efteråret 1989 blev taget i betragtning. Det omfattende materiale vil dog fortsat kunne tjene som baggrund for vurderinger af de nuværende forhold på de psykiatriske afdelinger.